

[Elna Munch.]

haabe, at det ikke er et Tilfælde, der tilgive er en Tanke.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Oluf Pedersen: Vi kan alle give Tilslutning til gode Ønsker for Forbrugernes Forsøg paa at komme Varefordyrelse og Vareforfalskning til Livs, og da det drejer sig om forholdsvis smaa Beløb for den enkelte, men om mægtige Beløb i det hele, saa er det naturligt, at de mange smaa organiserer sig om den Kontrol, der her kan være Tale om. Men noget helt andet er, om dette er en Statsopgave, og hvilken Betydning Statens Indgreb paa dette Omraade kan have. Der kan efter vor Opfattelse her fremføres mange Indvendinger. F. Eks. kan det nævnes, at Staten jo selv er Prisforfalsker i stor Stil. Tænker man blot paa de 42 Mill. Kr., som Sukkerfordyrelsen ifølge Ministerens Tal andrager, eller paa Kartoffelmelsordningen eller paa den nu opgivne Margarineordning eller paa den Kornordning, som der nu atter er Tale om, eller paa hele den Toldlovgivning, der opretholdes, saa er alt dette jo blot Udtryk for en mægtig Prisforfalskning. Alt i alt betyder Skatter og „Ordninger“, at Forbrugerne kun faar $\frac{2}{3}$ af de Varer, som de burde have for deres Penge. Dette betyder, at man ødelægger Købeevnen, og derigennem tillige, at man skaber Arbejdsløshed. Denne sidste skal jo afskaffes ved en Genskabelse af Købeevnen, men ikke, som man paa andre Omraader er inde paa, ved at skabe en kunstig Beskæftigelse.

Den, der vil undersøge Varefordyrelsen, bør derfor efter vor Opfattelse rette sit Søgelys imod Regeringen og Rigsdagen, thi fra den Side iværksættes der den mest storstilede og udtænkte Prisforfalskning. Derfor maa enhver, der har virkelig Interesse for Prisforfalskningens Ophør, blive betænkelig ved, at Staten her sætter ind med et Husholdningsraad; man faar uvilkaarligt den Tanke, at Raadet ikke skal afsløre, men tilsløre Prisforfalskningen. Dette er efter vor Opfattelse en Opgave, som Forbrugerne selv bør løse, Statens Indblanding modvirker blot et rationelt Arbejde i saa Henseende. Ligesom man ikke sætter de store Tyve til at passe paa de smaa, saaledes bør man heller ikke sætte Politikerne og Staten som den store Prisforfalsker til at passe paa de smaa Prisforfalskninger, der foregaar andetsteds, og vi kan derfor ikke medvirke til Gennemførelse af et Forslag som det foreliggende.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet af Ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og Det radikale Venstre.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremsatte en Bemærkning om Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, 3die Stykke, der siger, at Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Raadet nærmere Bestemmelser om, paa hvilken Maade Resultaterne af de af Raadet iværksatte Undersøgelser kan anvendes i Reklamøjemed. Jeg vil gerne hertil knytte den Udtalelse, at Resultaterne af de Undersøgelser, der her vil finde Sted, er jo noget faktisk, altsaa noget, man maa sige staa fast som en Konstatering af, hvordan det paagældende Forhold er, med Hensyn f. Eks. til den paagældende Vares Kvalitet, men det hindrer ikke, at man kunde tænke sig, naar et saadant Resultat nu er slaaet fast, uigendriveligt, maaske gennem videnskabelig Undersøgelse, at saa de, der fremstiller denne Vare, kunde tænkes at anvende dette faktiske Resultat paa en saadan Maade, at man kunde sige, der derigennem sker Misbrug reklamemæssigt, og det er det, denne Bestemmelse tager Sigte paa at sikre, at de Meddelelser, der gives Offentligheden om Undersøgelsens Resultat, foregaar paa en saadan Maade, at der ikke derigennem kan siges at ske reklamemæssigt Misbrug.

Jeg beklager meget, at det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt ikke har kunnet tiltræde Forslaget, men maatte selvfølgelig vente det efter den Stilling, det ærede Medlems Parti tog i Landstinget. Det ærede Medlem sagde, at hun fandt, der var kommet mærkværdig lidt ud af den Tanke, der oprindelig laa bag Oprettelsen af et Husholdningsraad. Det forstaaer jeg ikke, for det ærede Medlem kan dog ikke vente, at der i Kraft af denne Tanke skulde foreligge praktiske Resultater i dette Øjeblik. Det, det drejer sig om, er Organiseringen af det Instrument, som skal fremskaffe Resultaterne, og her synes jeg, det ærede Medlem selv gav Udtryk for, hvorledes der i høj Grad trænges til et Samarbejde mellem de Bestræbelser, som mange Steder i Forvejen udfoldes paa dette Omraade.

Det er jo saadan, at en Række Institutioner, en Række Laboratorier beskæftiger sig med Ting, der har Tilknytning til Husholdningssagen. Det gør Universitetet, det gør Landbohøjskolens forskellige Laboratorier, det gør Polyteknisk Læreanstalts Laboratorier, det gør Teknologisk Institut, det gør Statsprøveanstalten, det gør private Laboratorier, f. Eks. Forsøgsmøl-